

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Sancti ab Angelis sepulti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

num, & lachrymis corpus eius infundens: Tempus est, inquit, miser Zosima, quod jussum est, perfice. Sed quid faciam infelix, quia unde fodere valeam non habes? Deest sarculum, non est rastrum, nihilq; ex omnibus est praemanibus. Hac illo in corde suo secrete dicente, vidit lignum permodicum jacens, quod assumens cœpit fodere. Valde autem dura erat terra, & valde fortissima, & nequaquam valebat senex fodere: quia & jejunio confectus, & longa itineris fatigatio nimis erat exhaustus. Laborabat enim, & suspirijs nimis urgebatur, & sudoribus madefactus ingeavit graniter ex ipso sinn cordis sui, & respiciens vidit ingentis formæ leonem juxta corpus sanctæ stantem, & eius plantas lambentem. Videns autem contremuit præpavore grandissima fera illius, precipue quia audierat, faminam illam dicentem, Quod numquam aliquam vidisset feram. Signo autem crucis se confirmavit undiq; credens, quia illasum eum custodiare valet virtus jacentis. Leo autem cœpit annuere seni, blandis eum motibus salutans. Zosimas autem dixit leoni: Quoniam à Deo missus fuisti maxime ferarum, ut huius Dei famula corpus terra commendetur, exple opus officij jussusq; eius corpusculum sepeli. Ego enim senectute confesus non valeo fodere, sed nec congruum quid habeo, ad hoc opus exercendum: Rursus autem tanti itineris spatia emetiri non vales, ut aliquid adferam. Tu diuino iussu hoc opus cum unguis facito, ut commendemus terra hoc sanctum corpusculum. Continuo autem juxta sens sermonem, leo cum brachijs & unguis fecit foneam, quanta ad speliendum sanctæ corpusculum sufficere posset. Senex vero lachrymis pedes Sanctæ abluens, & multipliciter effusa prece orans eam, ut nunc pro omnibus amplius oreret, operuit terræ corpusculum nudum adstante leone, sicut eam prius repererat, & nihil aliud habens nisi illud scissum vestimentum, quod et iam antè projecserat Zosimas, & Maria quadam corporis sui membra texerat. Deinde recessunt pariter; & leo quidem in interiora solitudinis quasi quis mansueta abscessit. Zosimas renuersus est benedicens & glorificans DEV M, & hymnum laudis decantans Domino nostro. Nemo putet, leoni hoc opus fuisse à natura suggestum: Angelo agente, id egit; sicut & illi leones, qui Paulo Eremitæ scrobem præparauerunt, vnguis in vicem sarculi vtentes.

Quod ab Angelis adacti fecere leones, id ipsum etiam An-

Z z z z

XII.

geli

732 Cap. LXVI. Car, quo modo, & à quibus boni benè sint sepulti?

Sur. tom. 6. 25. Nouembris geli ipsi præstiterunt, quorum manibus non solum Lazarus in sinum Abrahae fuit deportatus, sed etiam S. Catharina virgo & martyr Alexandrina, quæ cùm iam esset ducenda ad supplicium, tempus ad orandum Deum postulauit, atque inter cetera petiit hoc quoque: *Da Domine IESV Christe, DEVs meus, ut hoc corpus meum, quod pro te fuit consuatum, non posset ab ihs adipisci, qui querunt illud.* Quid negaret sposæ suæ Christus? cur Martyrem suam non exaudiret? Preces illius ad effectum deduxit. Itaque Angelicæ cohortes corpus illius quād decentissimè composuerunt. Quo facto, ab ijs, qui præsentes erant, conspecti sunt sanctissimæ virginis corpus in montem Sina deferre; ubi illud condiderunt. Par erat nimirum, ut Angelicæ puritatis Virgo, non nisi Angelicis manibus corpore quidem ad sepulchrum, anima autem ad cælum dederetur. Neque in sepulchro est vel ab Angelis, vel à miraculis deserta. Nam qui ibi fuerunt, videbunt caput eius cum capilli & osib; nature in oleo, quod ad varios morbos depellendos inde auferatur. Quin & de osse eius, cùm particula inde sumeretur, oleum fluxisse, testes sunt. Similia complura leguntur contigisse. Eā nocte, quā rapienda erat S. Ermelensis Virgo, ab Angelo sibi dici audivit: *Recede, Virgo, recede, & virginitatem quam DEO consecrasti, intiolatam custodi.* Quia valde perterrita obediens iugioni iter fecit. Cumq; Spiritu sancto duceretur Angelus Domini ei secundò apparuit, & viam, quam cœperat, ne desereres, imperauit. *Venies, (inquit Angelus) in villam quam Meldricum nuncupabis, ibi namq; preparauit tibi Dominus locum ad perficiendum desiderij tui votum.* Peruenit igitur venerabilis Virgo in locum, quem pradixerat ei Angelus, ibiq; parsimonia mire abstinentia diu vixens, gemina dilectionis in se continebat mandatum: Alcubatur autem B. Ermelensis solummodo herbis agrestibus, non inferior summi Eremi cultoribus: puellares quoq; artus teneros dirū cruciabat injurijs. Frequentabant quoq; eam quiq; Religiosi, sed quanto Domini famam eius dilatabat, tanto humilius se agbat. Tandem vero post multa certamina euocata à Domino, ad cælestem peruenit gloriam, quam in terra posu à totâ devotione quasnit. Ad cuius exequias non hominum vocibus resonabatur, sed hymnidici Angelorum chori Christo cecinerunt gloriam. Et quia Christo fuit dilecta, ab ipsis est officiosissimè sepulta.

Quid